ÜMNİYYE VE EMÂNİYY'NİN ANLAMI (3)

(...dünden devam)

DİNİN ÖZÜ TEVHÎD

"□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□

ümniyye
'nin çoğulu olan
emâ-niyy,
ümmîlerin (dilini anlayacakları bir İlâhî Kitâb
ı olmayanların), kulaktan dolma bazı sözler söylediklerini ifade eder. Yani onların bilgileri, Kitâba dayanmaz; Kitâb
ı bilmezler. Sadece ağızdan duyup belledikleri bazı parçaları okurlar. Bilgileri asıl Kitâba değil, şundan bundan duydukları sözlere dayanır. Kesin bilgi sahibi değildirler, zan ve tahmine göre konuşurlar.

İbn Abbâs'tan, *temennî*ve *ümniyye* kelimelerinin, yalan sözleri oku-ma anlamına geldiği de rivâyet edilmiştir. Hz. Osman : "□□□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□ *Müslüman*
olduğumdan beri hiç yalan söylemedim"
demiştir
[1]
.

---

[1] Kurtubî, el-Câmi': 2/6; Fethu'l-Kadîr: 1/104

(devamı yarın..)